

Dosarul nr. 2ra-1462/2023
2-22029953-01-2ra-20092023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – N. Moldovanu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – D. Dulghieru, R. Pulbere, V. Sîrbu

ÎNCHEIERE

24 iulie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența
Președinte, judecător
Judecători

Stela Procopciuc
Oxana Parfeni
Lilia Roic-Botezatu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Vedacon”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Ana Ovenco împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vedacon” cu privire la achitarea salariului restant, concediilor nefolosite, penalității și prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 10 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Vedacon” și s-a menținut hotărârea din 21 iunie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

a c o n s t a t a t :

La 01 martie 2022, Ana Ovenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Vedacon”, prin care a solicitat încasarea salariului restant, concediilor nefolosite, penalității și prejudiciului moral.

În susținerea acțiunii reclamanta Ana Ovenco a indicat că la 01 iulie 2011 între Ana Ovenco (Dincea) și SRL „Vedacon” a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 10 pe un termen nelimitat, iar prin ordinul nr. 11 din 01 iulie 2011 a fost angajată în funcția de contabil șef.

Conform ordinului nr. 9 din 25 iunie 2019, Ana Ovenco a fost concediată din funcția de contabil șef al SRL „Vedacon” în temeiul art. 85 alin. (1) din Codul muncii, desfacerea contractului individual de muncă din propria inițiativă.

Reclamanta a menționat că din data eliberării din funcție 25 iunie 2019 și până la ziua adresării în instanță de judecată cu acțiune, SRL „Vedacon” nu i-a achitat salariul pentru perioada 01 iunie 2019-25 iunie 2019, precum și concediile anuale nefolosite în perioada anilor 2011-2019.

Astfel, la 09 august 2019 s-a adresat la SRL „Vedacon” cu o cerere pentru a-i achita concediile anuale nefolosite pentru perioada anilor 2011-2019, fiind

recepționată la 12 august 2019.

SRL „Vedacon”, prin răspunsul din 30 septembrie 2019, recunoaște faptul că nu i-a achitat concediile nefolosite pentru perioada anilor 2011-2019, însă a fost de acord să-i achite doar pentru concediile nefolosite pentru perioada anilor 2017-2019, în rest, a respins cererea reclamantei invocând termenul de prescripție.

Reclamanta a mai menționat că la 18 septembrie 2019 a depus plângere la Inspectoratul de Stat al Muncii cu privire la neachitarea de către SRL „Vedacon” a plății de compensare a concediilor de odihnă anuale nefolosite.

Prin răspunsul nr. O-1230/19 din 09 octombrie 2019, Inspectoratul de Stat al Muncii a informat-o despre efectuarea controlului la SRL „Vedacon” și a depistat că nu i-au fost calculate și achitate pentru perioada anilor 2011-2019 plățile de compensare a concediilor de odihnă anuale nefolosite pentru perioada activității, în conformitate cu prevederile art. 119 alin. (1) din Codul muncii.

Pentru aceste încălcări ale prevederilor Codului muncii, Inspectoratul de Stat al Muncii a întocmit pe numele SRL „Vedacon” procesul-verbal de control cu prescripția de a lichida încălcările legislației muncii în termen de 10 zile și a întocmit proces-verbal contravențional în temeiul art. 55 alin. (3) lit. d) din Codul contravențional, care a fost înaintat spre examinare Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

Reclamanta a menționat că SRL „Vedacon” a fost recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 55 alin. (3) lit. d) din Codul contravențional și mai mult decât atât reprezentantul pârâtei a recunoscut vinovăția, fapte incluse în partea descriptivă a hotărârii nr. 4-2467/2019 din 17 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

La 24 februarie 2021, a expediat în adresa SRL „Vedacon” cerere prealabilă, prin care a solicitat achitarea plăților datorate de compensare a concediilor de odihnă nefolosite pentru perioada 2011-2019, prezentarea calculelor și a informațiilor contabile ce a fost recepționată de pârâtă la 26 februarie 2021, însă nu a parvenit un răspuns.

În urma verificării dosarului administrativ al Inspecției de Stat al Muncii, a depistat că SRL „Vedacon” nu i-a achitat pentru luna iunie 2019 salariul în sumă de 3 500 lei, fapt demonstrat prin lipsa semnăturii reclamantei din lista de plată f/nr. pentru luna iulie 2019.

La 14 februarie 2022, a expediat repetat în adresa SRL „Vedacon” cererea prealabilă privind achitarea restanțelor la concediile anulare de odihnă pe perioada anilor 2011-2019, achitarea restanței la salariu pe luna iunie 2019, achitarea penalităților de întârziere și a prejudiciului moral, fiind recepționată de SRL „Vedacon” la 21 februarie 2022, fapt confirmat prin semnătura din avizul de recepție, însă nu a primit răspuns.

Luând în considerare faptul că din data încetării contractului individual de muncă 25 iunie 2019, până la data înaintării acțiunii în instanța de judecată SRL „Vedacon” nu i-a achitat salariul pentru perioada 01 iunie 2019-25 iunie 2019 în sumă de 3 500 lei și restanțele la concediile anuale nefolosite pe perioada anilor 2011-2019 în sumă de 25 565 lei, iar în coroborare cu prevederile art. 330 alin. (2) din Codul muncii, SRL „Vedacon” urmează să-i achite plată suplimentară pentru fiecare zi de întârziere în sumă de 84 666,35 lei.

Reclamanta Ana Ovenco a solicitat, încasarea din contul SRL „Vedacon” în

beneficiul său a salariului neachitat pentru perioada 01 iunie 2019-25 iunie 2019 în sumă de 3 500 lei, a restanțelor la concediile anuale nefolosite pentru perioada anilor 2011-2019 în sumă de 25 565 lei, a plăților suplimentare (penalitate) pentru fiecare zi de întârziere în sumă de 84 666,35 lei a prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei, precum și a cheltuielilor de judecată pe care le va suporta în prezentul proces.

Prin hotărârea din 21 iunie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Ana Ovenco.

S-a încasat de la SRL „Vedacon” în beneficiul Anei Ovenco suma de 3 500 lei cu titlu de salariu restant (neachitat pentru perioada de 01 iunie 2019-25 iunie 2019) suma de 25 565 lei cu titlu de restanțe la concediile anuale nefolosite pentru perioada anilor 2011-2019 cu reținerea din aceste sume a plăților obligatorii la bugetul de stat și bugetul asigurărilor sociale, suma de 92 165,12 lei cu titlu de plăți suplimentare (penalitate) pentru fiecare zi de întârziere, suma de 3 500 lei cu titlu de compensare a prejudiciului moral, iar în total suma de 124 730,12 lei.

S-a încasat de la SRL „Vedacon” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 3 736,90 lei.

S-a încasat de la SRL „Vedacon” în beneficiul Anei Ovenco cheltuieli de judecată compuse din cheltuieli pentru asistența juridică în mărime de 5 000 lei.

În rest, cererea s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 24 iunie 2022, avocatul Mariana Spînu, în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Vedacon”, a declarat apel împotriva hotărârii din 21 iunie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii, prin care acțiunea să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 10 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarant de SRL „Vedacon” și s-a menținut hotărârea din 21 iunie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

S-a încasat de la SRL „Vedacon” în beneficiul Anei Ovenco în temeiul art. 372 alin. (3) din Codul de procedură civilă pentru întârzierea plăților salariale pentru perioada 21 iunie 2022-26 aprilie 2023 suma de 27 030 lei cu titlu de penalitate și cheltuielile de asistență juridică în instanța de apel în mărime de 2 000 lei.

Pentru a decide astfel, reținând particularitățile și circumstanțele speței, instanța de apel a relevat că Ana Ovenco a fost angajată la SRL „Vedacon” în funcție de contabil-șef în urma încheierii contractului individual de muncă nr. 10 din 01 iulie 2011 și emiterii ordinului nr. 11 din 01 iulie 2011. Activitatea Anei Ovenco a fost permanentă în calitate de contabil șef în cadrul SRL „Vedacon”, fapt confirmat de participanții cauzei.

Conform ordinului nr. 9 din 25 iunie 2019 Ana Ovenco a demisionat (din propria inițiativă) din funcția deținută.

Instanțele ierarhic inferioare au reținut că Ana Ovenco a pretins că nu i s-a achitat salariul pentru perioada 01 iunie 2019-25 iunie 2019, precum și concediile de odihnă anuale nefolosite în perioada anilor 2011-2019.

În urma adresării cu plângere la Inspectoratul de Stat al Muncii de către Ana Ovenco, prin răspunsul nr. O-1230/19 din 09 octombrie 2019, i-a fost comunicat că în urma efectuării controlului la SRL „Vedacon” s-a constatat că ultimei nu i-a fost calculată și achitată plata de compensare a tuturor concediilor de odihnă anuale nefolosite pe perioada activității anilor 2011-2019 în conformitate cu prevederile art.

199 alin. (1) din Codul muncii, fiind întocmit procesul-verbal de control nr. 295 din 07 octombrie 2019 cu prescripția de a lichida încălcările legislației muncii în termen de 10 zile. De asemenea, a fost întocmit procesul-verbal contravențional în temeiul art. 55 alin. (3) lit. d) din Codul contravențional, iar prin hotărârea nr. 4-2467/2019 din 17 decembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, SRL „Vedacon” a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 55 alin. (3) lit. d) din Codul contravențional, însă ținând cont de prevederile art. 30 din Codul contravențional, procesul a fost încetat în legătură cu survenirea prescripției tragerii la răspundere contravențională.

Totodată, în urma verificării dosarului administrativ al Inspecției de Stat al Muncii, s-a mai depistat că SRL „Vedacon” nu i-a achitat salariului Ana Ovenco pentru luna iunie 2019 salariul în sumă de 3 500 lei, fapt demonstrat prin lipsa semnăturii Anei Ovenco în lista de plată f/n pentru luna iulie 2019.

Reieșind din circumstanțele enunțate instanța de apel a stabilit că prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia încasării salariului neachitat, compensarea concediilor anuale nefolosite și a penalității, ori SRL „Vedacon” nu a prezentat înscrisuri care ar demonstra achitarea către salariat a sumelor revindecate.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de apel a reținut că sunt întemeiate și pretențiile Anei Ovenco de încasare a cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice, ori acestea au fost confirmate și rezonabile.

La 20 septembrie 2023, SRL „Vedacon” a declarat recurs împotriva deciziei din 10 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare, precum și încasarea cheltuielilor aferente suferite până în prezent.

În motivarea recursului, a invocat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, o consideră neîntemeiată deoarece nu s-a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea litigiului în fond, nu au fost dovedite circumstanțele considerate ca fiind stabilite, s-a încălcat și s-a aplicat greșit normele de drept material.

Prin încheierea din 22 aprilie 2024 a Curții Supreme de Justiție, s-a expedit intimatelor Ana Ovenco, copia recursului declarat de SRL „Vedacon” și s-a comunicat dreptul de a depunere, în termen de până la o lună, a referinței, cu expunerea asupra obiecțiilor materiale și procedurale invocate în cererea de recurs (f. d. 13, vol. II).

La 20 mai 2024, avocatul Igor Verejanu, în interesele Anei Ovenco, a depus referință, solicitând a considera recursul declarat de SRL „Vedacon” ca fiind inadmisibil.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 10 mai 2023 și a expedit-o participanților la proces la 12 iulie 2023, fapt confirmat prin scrisoarea de expediere (f. d. 222, vol. I), însă confirmarea recepționării la materialele cauzei nu este. Astfel, recursul declarat la data de 20 septembrie 2023, este în termen.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră oportun de a învedera că, prin Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare din 18 august 2023, cu excepția art. IV, V pct. 1-9 și 11-16 și art.

VII – 01 septembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 318-321 art. 570 din 18 august 2023, au fost introduse modificări în Codul de procedură civilă, inclusiv la capitolul XXXVIII – Recursul, secțiunea a 2-a, recursul împotriva actelor de dispoziție ale curților de apel.

În această consecvență, se deduce că admisibilitatea recursului depus de SRL „Vedacon”, împotriva deciziei din 10 iulie 2023 a Curții de Apel Chișinău, va fi examinată prin prisma temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare de la 01 septembrie 2023.

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la art. 440 din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs depusă de SRL „Vedacon”, este inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă (în redacția Legii nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare de la 01 septembrie 2023).

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen; d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs depus de către SRL „Vedacon”, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă existența temeiurilor de declarare a recursului ca fiind admisibil, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că recursurile exercitate conform Secțiunii a II-a au caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În conformitate cu art. 433 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1).

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

Din analiza recursului declarat rezultă că, SRL „Vedacon”, în motivarea recursului a invocat ca temei de admisibilitate art. 432 alin. (2) lit. a-d) din Codul de procedură civilă, în vigoare până la 01 septembrie 2023, adică până la modificările operate prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, potrivit căruia se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În context, Completul de judecată constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu pot fi luate în considerare, ori norma indicată la momentul depunerii cererii de recurs a fost modificată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Articolul 442 alin. (2) din Codul de procedură civilă indică că judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragerea în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.

Totodată, Completul de judecată verifică dacă argumentele recurente SRL „Vedacon” invocate în cererea de recurs se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023 prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție învederează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Însă în contextul prevederilor art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică temeiurile recursului.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p.38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo

împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de SRL „Vedacon”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vedacon”, împotriva deciziei din 10 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău. Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Stela Procopciuc

judecători

Oxana Parfeni

Lilia Roic-Botezatu